

[Boeck-Hansen.]

Den højtærede Handelsminister omtaler Dommene og gør det noget summarisk, og det er maaske ogsaa meget vanskeligt at trække en enkelt Dom frem og sige: med den er jeg utilfreds. Det kan godt være, at man rent principielt heller ikke bør gøre dette. Den højtærede Minister understregede navnlig den Mistillid, denne Lov har spredt i store Dele af Befolkningen. Ja, det har den, men det er, som sagt, paa en falsk Stemning, denne er blevet oparbejdet.

Den højtærede Minister siger, at vor Udtalelse i Betænkningen ikke er ganske rigtig. Vi har sagt, at den paagældende Minister har svaret os: Vi ønsker Loven ophævet, og Ændringer kan derfor ikke modtages af Flertallet. Nu forstaaer jeg, at den højtærede Minister vilde have ment, at det var rigtigere, hvis vi i denne Udtalelse havde sagt: Vi ønsker Loven ophævet, og Lapperier kan derfor ikke modtages af Flertallet — for den højtærede Minister sagde igen i Dag: Vi ønsker ikke nogen Lapperier paa den gamle Lov. Det har vi altsaa kaldt for „Ændringer“, men det er ogsaa den eneste Forskel. Vi mener, at naar man udtrykkelig har sagt, at man ikke ønskede Lapperier paa den gamle Lov, maa man dermed ogsaa have sagt, at man ikke ønskede nogen som helst Ændringer i den.

Jeg er i øvrigt tilfreds med, at den højtærede Minister siger, at hvis nogen skulde gøre sig skyldig i Forseelser, som kan straffes efter den nugældende Lov, skal de nok blive straffet alligevel. Det er jo altid noget beroligende. Men at det saa har saa stor Betydning for Regeringen at faa ophævet denne Lov, er lidt underligt.

Det ærede Medlem Hr. Hauge siger, at alle skal være lige for Loven, og det er jeg naturligvis enig med ham i. Kun er det underligt, at man opfatter det lidt forskelligt paa Bornholm og i København. Paa Bornholm siger man: Loven skal stadig gælde; i København siger man: Loven gælder ikke om en fjorten Dages Tid, altsaa lader vi den sove, indtil den dør. Der kan man altsaa ikke sige, at Sætningen: „Alle er lige for Loven“ kommer til at gælde.

Maa jeg blot sige til det ærede Medlem Hr. Hauge, som har faaet hvasket noget i Øret af nogle af mine Forretningsvenner, at jeg maa prise ham for, at han ikke siger det videre. Saadan noget skal man heller ikke gøre. Det har jeg ogsaa altid lært mine Børn, at saadan noget skal man ikke rende med, og det er jeg glad for. Men i øvrigt

gør jeg opmærksom paa, at jeg staaer ikke her og forfægter hverken mine egne personlige Meninger eller mine Forretningsvenners, men jeg forfægter, hvad jeg anser for ret og rigtigt for hele Befolkningen. Jeg staaer ikke her for at mele min egen Kage — ja, det forekommer maaske en vis Side i Salen lidt uvant, men det gør jeg ikke, og jeg ønsker ikke at blande mine Forretningsanliggender ind i dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Hauge taler om, at jeg er kommet i uheldigt Selskab. Naa, jeg er nu slet ikke kommet i Selskab med dem, maa jeg sige. Men er det nu ikke alligevel lidt uheldigt anbragt, lige efter at den højtærede Handelsminister har sagt, at han ønskede ikke at udtale nogen Tak til andre end dem, han følte Taknemmelighed over for? Var det ikke en vis Afstandtagen fra et Selskab, som han ikke var helt tilfreds med?

Jeg skal blot til Slut sige, at det forekommer mig, at Resultatet af denne Debat er, at der ikke er nogen som helst Anledning til at ophæve denne Lov, og derfor vil jeg anbefale, at man stemmer imod det foreliggende Forslag.

Steen: Det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen benyttede Lejligheden til at fremdrage forskellige Eksempler, som efter det ærede Medlems Opfattelse gik den personlige Frihed i Landet for nær, og det ærede Medlem nævnte eksempelvis, at Folk kunde blive tvunget ind i en Begravelseskasse, til Trods for at de var i en i Forvejen, hvor de befandt sig udmærket, og han nævnte ogsaa andre tilsvarende Ting. Jeg kender ikke de paagældende Forhold saa nøje, saa jeg tør udtale mig om dem, men det gaar jeg ud fra, at det ærede Medlem, som fremdrager dem, gør. Men maa jeg rette et Spørgsmaal til det ærede Medlem: De Forhold, han fremdrager, er det Forhold, som eksisterede, før vi fik den Lov, der er Tale om at ophæve, og som ophørte, da vi fik denne Lov, og som det ærede Medlem derfor frygter skal genindtræde, naar Loven er ophævet, eller er det Forhold, som eksisterer for Øjeblikket, og som har kunnet passere i den Tid, vi har haft Erhvervsfrihedsloven? I det sidste Tilfælde forstaaer jeg ikke Argumentationen; men dette Spørgsmaal vil jeg ogsaa for min egen Skyld gerne have klaret.

Jeg sporer ved mangfoldige Lejligheder hos det ærede Retsforbund en betydelig Interesse for trafikale Problemer, og det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen benyttede ogsaa denne Lejlighed til at tale om dem,